

Pinstrup: Den højtærede Minister er jo mest forlegen med de to Medlemmer, han selv har sat ind i Landbrugsudvalget. Han mente, at han kunde kommandere dem til at blive. Det skal nu vise sig. Men det, at de gaar ud sammen med os, er en yderligere Understregning af, at Forholdet er saaledes, at man ikke kan være tjent med at fortsætte Arbejdet. Jeg tror ikke, Landboforeningerne kan tvinge noget Medlem ind i et Udvalg, hvor der intet Hensyn tages til deres Mening, men hvor alt i Virkeligheden er afgjort paa Forhaand.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at han har ikke paataget sig Mine af at være Ordfører for Landbruget. Nej, det er det beklagelige, at Landbruget ingen Ordfører har paa den Plads, der er ingen Ordfører fra Regeringens Side til at tale dets Sag. Det havde været det naturligste, her som andre Steder, at Landbrugsministeren forestod Udskrivningen og fik Hødevarerne, i dette Tilfælde Kornet, afleveret af Landboerne, medens det kunde være Indenrigsministeren, der forestod Fordelingen. Saa var der Mening i Systemet.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem siger, at det i andre Lande er Landbrugsministeren, der har disse Spørgsmaal under sig. Hvorvidt det er rigtigt i det hele og store, ved jeg ikke. Men hvis det er rigtigt, er det muligvis derfor, at Prisstigningen i andre Lande er meget større end her i Landet. Om Landbruget som Erhverv kan være tjent med den Prisstigning, ved jeg ikke. Selv om Prisstigningen her var oppe i Højde med Sveriges, vilde den Pris, der betales for Korn i Sverige, og som jeg hører Landmandsforeningerne argumentere til Fordel for her, dog faktisk, naar man tager Hensyn til Prisniveauet i Sverige, være lavere end den, der er betalt her, naar man tager Hensyn til vort Prisniveau.

Formanden: Det 6te Medlem for Hjørring Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Bundgaard: Jeg havde egentlig ikke tænkt at tage Del i denne Diskussion, men der faldt fra det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) nogle Udtalelser, der særlig faldt mig for Brystet, og som giver mig Anledning til at sige et Par Ord. Det var for det første den Opsigelse, der er kommet angaaende Deltagelsen i det staaende Landbrugsudvalgs Arbejde. Jeg

skal indrømme, at da det ærede Medlem blev Formand for de samvirkende Landboforeninger, havde jeg nok en dunkel Anelse om, at det vilde faa Følger, men at det saa hurtigt skulde faa saa skæbnesvangre Følger, at Landboforeningerne nægter at deltage i Samarbejdet med Husmændene, havde jeg dog knap nok troet. Er det virkelig Alvor, at Landboforeningerne ikke vil udnævne Medlemmer til det staaende Landbrugsudvalg, vil jeg sige, at saa er det dermed givet, at Landboforeningerne er sprængte. Der er nemlig en stor Del Landmænd, ogsaa i Jylland, der endnu holder paa et godt Samarbejde mellem det store og det lille Landbrug, mellem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, og de kan paa ingen mulig Maade være med til at støtte en Politik, hvorefter enhver skal gaa for sig. De vil gøre alt, hvad de formaar, for, at der virkelig kan komme et godt Samarbejde mellem de to Faktorer. Derfor vil jeg knap nok tro, at det er paa hele Landboforeningens Vegne, at denne Opsigelse er sket. Hvis det kun er for de enkelte Mænds Vedkommende, beklager jeg paa ingen Maade Opsigelsen, tværtimod.

Endnu vil jeg blot optage en enkelt af det ærede Medlem fra Sæbys (Pinstrup) Udtalelser. Det ærede Medlem har to Gange sagt, at skulde Landbrugets Besætninger oparbejdes til, hvad de var før Krigen, og skulde den udpinte Jord tilføres samme Gødningskraft, som den havde før Krigen, vilde Landbrugets økonomiske Stilling være status quo, det vilde gaa o—p op. Dertil vil jeg sige, at jeg beklager, om det er Tilfældet for det ærede Medlems Vedkommende, men i al Almindelighed passer det sikkert ikke. Hvad Kvaliteten af vore Besætninger angaar, har den sikkert aldrig været bedre, end den er for Øjeblikket; derom er ingen Tvivl. Kvantitativt er Besætningerne sikkert gaet tilbage, men kvalitativt er de bedre end nogen Sinde, netop fordi de store Priser paa Produkterne har sat os i Stand til at udsætte alt det daarlige af Besætningerne og derved faa en Kvalitet frem i vort Husdyrbrug som maaske aldrig før. Det, det vil koste at oparbejde den Hale, om jeg saa maa sige, vi har ved Besætningerne i Jylland, vil langt fra koste saa meget, at der kan være Tale om, at de overordentlige Indtægter, som Landbruget har haft, skulde gaa med dertil. Hvad Gødningsspørgsmaalet angaar, er det ret vanskeligt paa det nuværende Tidspunkt